

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 788/2014**z dnia 18 lipca 2014 r.****ustanawiające szczegółowe zasady nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych na organizacje dokonujące inspekcji i przeglądów na statkach oraz cofnięcia uznania tym organizacjom, zgodnie z art. 6 i 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 391/2009****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 391/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 391/2009 upoważniono Komisję do nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych na uznane organizacje, zgodnie z definicją w art. 2 tego rozporządzenia, lub do cofnięcia uznania danej organizacji w celu zapewnienia przestrzegania kryteriów i obowiązków ustanowionych na mocy tego rozporządzenia, tak aby jednoznacznie wyeliminować wszelkie potencjalne zagrożenia dla bezpieczeństwa lub dla środowiska.
- (2) W interesie przejrzystości leży ustanowienie, zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, szczególnych przepisów odnośnie do procedur dotyczących podejmowania decyzji, jak również sposobu obliczania grzywien i okresowych kar pieniężnych przez Komisję, tak aby były one z góry znane organizacjom, których to dotyczy, w tym także szczególnych kryteriów dokonywania przez Komisję oceny wagi danego przypadku oraz zakresu, w jakim zagrożone zostało bezpieczeństwo lub ochrona środowiska.
- (3) Dzięki wprowadzeniu grzywien i okresowych kar pieniężnych Komisja powinna otrzymać dodatkowe narzędzie, umożliwiające jej bardziej zróżnicowane, elastyczne i stopniowe reagowanie na naruszanie przepisów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 391/2009 przez uznaną organizację niż cofnięcie jej uznania.
- (4) Okresowe kary pieniężne powinny skutecznie zapewniać niezwłoczne i prawidłowe usuwanie wszelkich naruszeń zobowiązań oraz wymagań ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 391/2009. Dlatego rozporządzenie (WE) nr 391/2009 upoważnia Komisję do stosowania okresowych kar pieniężnych — w przypadku gdy uznana organizacja nie podjęła działań zapobiegawczych i zaradczych wymaganych przez Komisję — po upływie odpowiedniego czasu i do momentu podjęcia niezbędnych działań przez uznaną organizację, której to dotyczy. W razie potrzeby, w świetle okoliczności sprawy, dzienna stawka okresowej kary pieniężnej może stopniowo wzrastać, aby odzwierciedlić pilność wymaganych działań.
- (5) Wobec znacznego zróżnicowania uznanych organizacji pod względem ich wielkości obliczanie grzywien i okresowych kar pieniężnych jako ułamka obrotów organizacji, z uwzględnieniem maksymalnego pułapu ustanowionego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 391/2009, jest prostym sposobem uczynienia z grzywien i okresowych kar pieniężnych narzędzia odstrasającego, a zarazem zachowania ich proporcjonalności do powagi danego przypadku oraz do zdolności ekonomicznej danej organizacji.
- (6) Stosowanie maksymalnej łącznej kwoty pułapu dla grzywien i okresowych kar pieniężnych powinno być w interesie przejrzystości i pewności prawa wyraźnie określone, z uwzględnieniem różnych okoliczności ich zastosowania. Z tych samych powodów należy również ustanowić sposób, w jaki obliczany jest łączny średni obrót każdej uznanej organizacji w poprzednich trzech latach gospodarczych w odniesieniu do działalności objętej zakresem rozporządzenia (WE) nr 391/2009.
- (7) Właściwe jest, aby decyzja o cofnięciu uznania organizacji na podstawie warunków ustanowionych w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 391/2009 uwzględniała wszystkie czynniki związane z nadrzędnym celem monitorowania działalności uznanych organizacji oraz ogólnych wyników, w tym skuteczność wszelkich grzywien i okresowych kar pieniężnych, które zostały już nałożone za powtarzalne i poważne naruszenia tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 11.

- (8) Należy ustanowić szczególną procedurę w celu umożliwienia Komisji, czy to z własnej inicjatywy, czy też na wniosek państwa członkowskiego lub państw członkowskich, cofnięcia uznania organizacji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 391/2009, zgodnie z uprawnieniami Komisji do dokonywania oceny uznanych organizacji oraz do nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych przy zastosowaniu powiązanych procedur określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (9) Ważne jest, aby decyzja o nałożeniu grzywien, okresowych kar pieniężnych lub cofnięciu uznania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem była oparta wyłącznie na podstawach, w odniesieniu do których uznana organizacja, której to dotyczy, miała możliwość przedstawić swoje uwagi.
- (10) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w odniesieniu do prawa do obrony oraz zasady poufności, a także zasady unikania podwójnego karania za to samo wykroczenie, zgodnie z ogólnymi zasadami prawa oraz orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (11) Decyzje o nałożeniu grzywien i okresowych kar pieniężnych zgodnie z tym rozporządzeniem powinny stanowić tytuł egzekucyjny zgodnie z art. 299 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz mogą podlegać przeglądowi przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (12) W celu zagwarantowania uczciwości i pewności prawa w toku postępowania należy ustanowić szczegółowe zasady obliczania terminów ustalonych przez Komisję w czasie postępowania oraz terminów przedawnienia obowiązujących Komisję w odniesieniu do nakładania i egzekwowania grzywien i okresowych kar pieniężnych, biorąc pod uwagę datę wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 391/2009.
- (13) Wykonanie niniejszego rozporządzenia wymaga skutecznej współpracy między zainteresowanymi państwami członkowskimi, Komisją i Europejską Agencją ds. Bezpieczeństwa Morskiego. W tym celu konieczne jest wyjaśnienie praw i obowiązków każdej ze stron w procedurach ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, aby zapewnić skuteczne prowadzenie dochodzeń, podejmowanie decyzji oraz działania następcze zgodnie z art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 391/2009.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniu Morza przez Statki (COSS), ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 2099/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy w celu wykonania przez Komisję art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 391/2009.

Określa się w nim kryteria ustalania wysokości grzywien i okresowych kar pieniężnych, procedury podejmowania decyzji o nałożeniu grzywiny i okresowej kary pieniężnej lub o cofnięciu uznania uznanej organizacji, z inicjatywy Komisji lub na wniosek państwa członkowskiego.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje podane w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 391/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. L 324 z 29.11.2002, s. 1.

Dodatkowo zastosowanie ma następująca definicja:

„zainteresowane państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie, które powierzyło uznanej organizacji zadania kontroli i inspekcji statków oraz wydawania świadectw statkom pływającym pod jego banderą, w celu zapewnienia zgodności z międzynarodowymi konwencjami, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich ⁽¹⁾, w tym państwo członkowskie, które przedłożyło Komisji wniosek o uznanie takiej organizacji zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 391/2009.

ROZDZIAŁ II

GRZYWNY I OKRESOWE KARY PIENIĘŻNE

Artykuł 3

Stwierdzenie naruszenia przepisów

1. Komisja stwierdza naruszenie zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, w przypadku gdy:
 - a) poważna lub powtarzająca się niezgodność uznanej organizacji z co najmniej jednym spośród minimalnych kryteriów określonych w załączniku I rozporządzenia (WE) nr 391/2009 lub zobowiązań określonych w art. 8 ust. 4 oraz art. 9, 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 391/2009 ujawniające poważne niedociągnięcia w strukturze uznanej organizacji, jej systemach, procedurach lub kontrolach wewnętrznych;
 - b) pogarszająca się skuteczność uznanej organizacji, biorąc pod uwagę decyzję Komisji 2009/491/WE ⁽²⁾, wskazuje na poważne uchybienia w strukturze tej organizacji, jej systemach, procedurach lub kontrolach wewnętrznych;
 - c) w toku oceny uznana organizacja rozmyślnie podała Komisji błędne, niepełne lub wprowadzające w błąd informacje bądź w inny sposób utrudniała przeprowadzenie tej oceny.
2. We wszelkich postępowaniach w sprawie naruszenia na mocy niniejszego rozporządzenia obowiązek udowodnienia naruszenia spoczywa na Komisji.

Artykuł 4

Obliczanie wysokości grzywien

1. Grzywnę w podstawowym wymiarze w wysokości 0,6 % całkowitych średnich obrotów uznanej organizacji, określonych zgodnie z art. 9, należy początkowo nałożyć za każde naruszenie stwierdzone na podstawie art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 391/2009.
2. W celu obliczenia indywidualnej grzywny w przypadku każdego naruszenia podstawowy wymiar grzywny, o którym mowa w ust. 1, zostaje zwiększony lub zmniejszony w oparciu o wagę i skutki naruszenia, w szczególności zakres, w jakim zagrożone zostało bezpieczeństwo lub ochrona środowiska, odpowiednio zgodnie z art. 5 i 6.
3. Maksymalna kwota każdej pojedynczej grzywny nie przekracza 1,8 % całkowitych średnich obrotów uznanej organizacji.
4. W przypadku gdy jedno działanie uznanej organizacji lub zaniechanie przez nią działania stanowi jedyną podstawę dwóch lub większej liczby naruszeń na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 391/2009 stwierdzonych zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, kwota jednocześnie nałożonej grzywny jest równa wysokości najwyższej indywidualnej grzywny obliczonej w odniesieniu do danych naruszeń.
5. Łączna kwota grzywny nałożonej na uznaną organizację na mocy jednej decyzji jest równa sumie wszystkich indywidualnych grzywien wynikających z zastosowania ust. 1–4 niniejszego artykułu, bez uszczerbku dla maksymalnego pułapu ustanowionego na mocy art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, jak określono w art. 8 niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 47.

⁽²⁾ Dz.U. L 162 z 25.6.2009, s. 6.

Artykuł 5

Ocena wagi naruszenia

Przy ocenie wagi każdego naruszenia Komisja bierze pod uwagę wszystkie istotne okoliczności obciążające i łagodzące, a w szczególności:

- a) czy działanie organizacji wynikało z zaniedbania czy z działania umyślnego;
- b) liczbę działań lub zaniechań uznanej organizacji, które stanowią przyczynę naruszenia;
- c) czy naruszenie dotyczyło pojedynczych biur, obszarów geograficznych czy całej organizacji;
- d) czy doszło do ponownego wystąpienia działania uznanej organizacji lub zaniechania przez nią działania, które były przyczyną naruszenia;
- e) czas trwania uchybienia;
- f) czy doszło do wprowadzenia w błąd w odniesieniu do faktycznego stanu statków w świadectwach i poświadczeniach zgodności wydanych przez uznaną organizację lub do włączenia do nich informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd;
- g) uprzednie sankcje, w tym kary finansowe, nałożone na tę samą uznaną organizację;
- h) czy naruszenie wynika z umowy między uznanymi organizacjami lub uzgodnionej praktyki, które mają na celu lub których skutkiem jest naruszenie kryteriów i obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 391/2009;
- i) stopień staranności i wolę współpracy uznanej organizacji w zakresie ujawniania odnośnych działań lub zaniechań, jak również przy ustalaniu naruszeń przez Komisję.

Artykuł 6

Ocena skutków naruszenia

Podczas dokonywania oceny skutków każdego naruszenia, zwłaszcza zakresu, w jakim zagrożone zostało bezpieczeństwo i ochrona środowiska, Komisja bierze pod uwagę wszystkie istotne okoliczności obciążające i łagodzące, a w szczególności:

- a) charakter i zakres uchybień rzeczywiście lub potencjalnie odnoszących się do jednostek, którym dana organizacja wystawia świadectwa, których to uchybień wyżej wymieniona organizacja w wyniku danego naruszenia przepisów nie wykryła lub może nie być w stanie wykryć, lub w odniesieniu do których nie zażądała lub może nie być w stanie zażądać terminowej korekty, biorąc pod uwagę w szczególności kryteria dotyczące zatrzymania statku, określone w załączniku X do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE ⁽¹⁾ w sprawie kontroli państwa portu;
- b) liczbę jednostek, którym dana organizacja wystawia świadectwa, rzeczywiście lub potencjalnie objętych naruszeniem;
- c) wszelkie inne okoliczności stwarzające konkretne zagrożenia, takie jak rodzaj statków faktycznie lub potencjalnie objętych naruszeniem.

Artykuł 7

Okresowe kary pieniężne

1. Komisja może nałożyć na organizację, której to dotyczy, okresowe kary pieniężne, o których mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, bez uszczerbku dla grzywien nakładanych na mocy art. 3, w celu zapewnienia, że zostaną podjęte działania zapobiegawcze i naprawcze wymagane przez Komisję w wyniku przeprowadzonej przez nią oceny uznanej organizacji.

2. W decyzji o nałożeniu grzywien na mocy art. 3 Komisja może również ustanowić okresowe kary pieniężne nakładane na uznaną organizację w przypadku gdy i na czas dopóty, dopóki nie dokona ona działań naprawczych lub występują nieuzasadnione opóźnienia w usuwaniu naruszenia.

3. W decyzji o nałożeniu okresowych kar pieniężnych ustala się termin, w którym uznana organizacja musi wykonać wymagane działania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 57.

4. Okresowe kary pieniężne stosuje się od dnia następującego po wygaśnięciu terminu ustalonego zgodnie z ust. 3 do dnia, w którym organizacja podjęła odpowiednie działania naprawcze, pod warunkiem że Komisja uznała czynności naprawcze za zadowalające.
5. Podstawowa kwota dzienna okresowych kar pieniężnych w przypadku każdego naruszenia wynosi 0,0033 % całkowitych średnich obrotów uznanej organizacji, obliczonych zgodnie z art. 9. W celu obliczenia indywidualnej kwoty okresowych kar pieniężnych za każde naruszenie, kwotę podstawową dostosowuje się na podstawie wagi naruszenia i z uwzględnieniem zakresu, w jakim zostało zagrożone bezpieczeństwo lub ochrona środowiska, w świetle art. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia.
6. Komisja może zdecydować, biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, a w szczególności w świetle pilności działań naprawczych, które mają zostać podjęte przez daną organizację, o zwiększeniu kwoty dziennej okresowych kar pieniężnych do następujących poziomów:
- w przypadku gdy uznana organizacja przekracza termin ustanowiony w ust. 3 o więcej niż 120 dni: za każdy dzień, licząc od sto dwudziestego pierwszego do trzechsetnego dnia od upływu terminu o 0,005 % całkowitych średnich obrotów danej organizacji, obliczonych zgodnie z art. 9;
 - w przypadku gdy uznana organizacja przekracza termin ustanowiony na mocy pkt 3 o więcej niż 300 dni: za każdy dzień, licząc od trzysta pierwszego dnia od upływu terminu o 0,01 % całkowitych średnich obrotów danej organizacji, obliczonych zgodnie z art. 9.
7. Całkowita kwota okresowych kar pieniężnych nałożonych na mocy niniejszego artykułu, samodzielnie lub w uzupełnieniu do grzywien, nie może przekraczać maksymalnego pułapu ustanowionego zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, jak określono w art. 8 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Ustalenie maksymalnej łącznej kwoty grzywien i okresowych kar pieniężnych

Maksymalną łączną kwotę grzywien i okresowych kar pieniężnych nałożonych na uznaną organizację, zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, ustala się w następujący sposób:

- łączna kwota grzywien nałożonych na uznaną organizację zgodnie z art. 4 w ciągu jednego roku obrotowego tej organizacji, biorąc pod uwagę datę wydania decyzji o nałożeniu grzywny, oraz, w przypadku wydania więcej niż jednej decyzji o nałożeniu grzywien na tę organizację, pierwszej decyzji nakładającej grzywnę na wspomnianą organizację, nie przekracza 5 % całkowitych średnich obrotów danej organizacji, obliczonych zgodnie z art. 9;
- łączna kwota grzywien nałożonych na uznaną organizację zgodnie z art. 4 w ciągu jednego roku obrotowego tej organizacji ustalona zgodnie z ust. 1 i okresowych kar pieniężnych nakładanych w tej samej decyzji zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz zwiększonych za czas niepodejmowania odpowiednich działań naprawczych przez organizację nie przekracza 5 % całkowitych średnich obrotów tej organizacji, obliczonych zgodnie z art. 9. Nie naruszając przepisów art. 21, wysokość okresowych kar pieniężnych ściąganych przez Komisję nie przekracza pułapu 5 %;
- łączna kwota okresowych kar pieniężnych nałożonych na uznaną organizację zgodnie z art. 7 ust. 1 oraz zwiększonych za czas niepodejmowania odpowiednich działań naprawczych przez organizację nie przekracza 5 % całkowitych średnich obrotów tej organizacji, obliczonych zgodnie z art. 9. Nie naruszając przepisów art. 21, wysokość okresowych kar pieniężnych ściąganych przez Komisję nie przekracza pułapu 5 %.

Artykuł 9

Obliczanie obrotu

- Do celów niniejszego rozporządzenia całkowite średnie obroty danej uznanej organizacji wynoszą jedną trzecią kwoty uzyskanej na drodze zsumowania, w ciągu trzech lat obrotowych poprzedzających decyzję Komisji, łącznych obrotów jednostki macierzystej, która dysponuje uznaniem, i wszystkich podmiotów prawnych objętych tym uznaniem na koniec każdego roku.

2. W przypadku grupy składającej potwierdzone skonsolidowane sprawozdania obrót, o którym mowa w ust. 1, odpowiada w odniesieniu do jednostki macierzystej oraz wszystkich podmiotów prawnych należących do tej grupy, które są objęte tym uznaniem na koniec każdego roku obrotowego, skonsolidowanym przychodom tych podmiotów.

3. W zastosowaniu ust. 1 i 2 pod uwagę bierze się jedynie działania wchodzące w zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 391/2009.

ROZDZIAŁ III

COFNIĘCIE UZNANIA

Artykuł 10

Cofnięcie uznania

1. Z inicjatywy własnej lub na wniosek państwa członkowskiego Komisja może przyjąć decyzję o cofnięciu uznania organizacji w przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a)–e) rozporządzenia (WE) nr 391/2009.

2. W celu ustalenia, czy powtarzające się i rażące uchybienie stanowi niedopuszczalne zagrożenie dla bezpieczeństwa lub środowiska naturalnego zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 391/2009, należy uwzględnić następujące elementy:

a) informacje i okoliczności, o których mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, zwłaszcza w świetle okoliczności, o których mowa w art. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia;

b) kryteria i, w zależności od przypadku, progi określone w decyzji Komisji 2009/491/WE.

3. W przypadku gdy grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone na uznaną organizację osiągną maksymalny pułap ustanowiony zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, a uznana organizacja nie podjęła odpowiednich działań naprawczych, Komisja może uznać, że cel zastosowania tych środków w postaci usunięcia wszelkich potencjalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa lub środowiska nie został osiągnięty.

Artykuł 11

Procedura cofnięcia uznania na wniosek państwa członkowskiego

1. W przypadku gdy państwo członkowskie wnosi do Komisji o cofnięcie uznania organizacji zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, kieruje ono ten wniosek do Komisji z zachowaniem formy pisemnej.

2. Wnioskujące państwo członkowskie przedstawia uzasadnienie swojego wniosku w szczególności i, w stosownych przypadkach, poprzez odniesienie do kryteriów wymienionych w art. 7 ust. 1 oraz okoliczności, o których mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, a także okoliczności wyszczególnionych w art. 10 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia.

3. Wnioskujące państwo członkowskie dostarcza Komisji wszelkie niezbędne dokumenty dowodowe, które uzasadniają jego wniosek, odpowiednio sklasyfikowane i ponumerowane.

4. Komisja potwierdza na piśmie odbiór wniosku państwa członkowskiego.

5. Jeżeli Komisja uzna, że do podjęcia decyzji niezbędne są dodatkowe informacje, wyjaśnienia i dowody, niezwłocznie informuje o tym wnioskujące państwo członkowskie i zwraca się do niego o uzupełnienie jego wniosku, w razie konieczności w wyznaczonym terminie, który nie może być krótszy niż cztery tygodnie. Wniosku państwa członkowskiego nie uznaje się za kompletny do czasu przedłożenia wszystkich niezbędnych informacji.

6. Jeżeli Komisja uzna, iż wniosek państwa członkowskiego jest uzasadniony, w terminie jednego roku od otrzymania kompletnego wniosku kieruje ona pisemne zgłoszenie zastrzeżeń do organizacji, której to dotyczy, zgodnie z art. 12, w celu cofnięcia jej uznania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W tym przypadku wnioskującemu państwu członkowskiemu przyznawany jest status i prawa zainteresowanego państwa członkowskiego, określone w rozdziale IV niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli w tym samym terminie Komisja stwierdza, że wniosek państwa członkowskiego jest nieuzasadniony, informuje o tym wnioskujące państwo członkowskie, podając przyczyny takiego stwierdzenia, oraz wzywa do przedłożenia uwag w wyznaczonym terminie, który nie może być krótszy niż trzy miesiące. W terminie sześciu miesięcy po otrzymaniu tych uwag Komisja albo potwierdza, że wniosek jest nieuzasadniony, albo kieruje pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, zgodnie z akapitem pierwszym.

7. Jeżeli Komisja stwierdzi, że wniosek państwa członkowskiego jest nieuzasadniony lub że pozostaje niekompletny po upływie terminu, o którym mowa w ust. 5, może ona zdecydować o włączeniu całości lub części tego wniosku oraz towarzyszącej mu dokumentacji do oceny uznanej organizacji, podejmowanej zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 391/2009.

8. Komisja informuje corocznie komitet COSS o wnioskach dotyczących cofnięcia uznania przedłożonych przez państwa członkowskie, jak również o trwających procedurach cofnięcia zapoczątkowanych przez Komisję.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 12

Zgłoszenie zastrzeżeń

1. W przypadku gdy Komisja uzna, że istnieją podstawy do nałożenia grzywny i okresowych kar pieniężnych na uznaną organizację zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, lub do cofnięcia uznania organizacji zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia, kieruje ona pisemne zgłoszenie zastrzeżeń do tej organizacji i informuje o tym zainteresowane państwa członkowskie.

2. Zgłoszenie zastrzeżeń zawiera:

- a) szczegółowy opis działań i zaniechań uznanej organizacji, włącznie z opisem stanu faktycznego oraz wskazanie, w stosownych przypadkach, przepisów rozporządzenia (WE) nr 391/2009, które zdaniem Komisji zostały naruszone przez uznaną organizację;
- b) wskazanie odpowiednich dowodów, na których oparte są odnośne ustalenia, w tym w odniesieniu do sprawozdania z kontroli, sprawozdania z oceny oraz wszelkich innych stosownych dokumentów, które zostały wcześniej przekazane organizacji przez Komisję lub Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego, działającą w imieniu Komisji;
- c) pouczenie, że Komisja może nałożyć grzywny i okresowe kary pieniężne lub cofnąć uznanie zgodnie z art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 391/2009.

3. Przekazując zgłoszenie zastrzeżeń, Komisja zwróci się do uznanej organizacji i zainteresowanych państw członkowskich o przedłożenie uwag na piśmie w wyznaczonym terminie, który nie może w żadnym przypadku być krótszy niż sześć tygodni, licząc od daty otrzymania pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń. Komisja nie jest zobowiązana do uwzględnienia wniosków otrzymanych po upływie tego terminu, bez uszczerbku dla przepisów art. 24 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

4. Przedłożenie zgłoszenia zastrzeżeń nie ma skutku zawieszającego w odniesieniu do oceny organizacji, której to dotyczy. W dowolnym momencie przed przyjęciem decyzji w sprawie nałożenia grzywny i okresowych kar pieniężnych lub cofnięciem uznania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem Komisja może przeprowadzić dodatkowe inspekcje biur i obiektów organizacji, dokonać wizytacji statków dopuszczonych przez organizację lub zażądać od uznanej organizacji w formie pisemnej dostarczenia dodatkowych informacji odnoszących się do spełniania przez nią kryteriów i obowiązków zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 391/2009.

5. W dowolnym momencie przed przyjęciem decyzji w sprawie nałożenia grzywny i okresowych kar pieniężnych lub cofnięciem uznania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Komisja może zmienić swoją ocenę uznanej organizacji, której to dotyczy. Jeżeli nowa ocena uznanej organizacji różni się od oceny, która doprowadziła do pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, ponieważ odkryto nowe fakty lub z powodu nowych naruszeń bądź nowych okoliczności dotyczących wagi naruszenia lub jego skutków dla bezpieczeństwa i środowiska naturalnego, Komisja wydaje nowe oświadczenie o zastrzeżeniach.

Artykuł 13

Wnioski o udzielenie informacji

Aby uzyskać wyjaśnienie faktów do celów art. 12, Komisja może zażądać na piśmie od uznanej organizacji przedstawienia ustnych lub pisemnych wyjaśnień, szczegółowych informacji lub dokumentów w określonym terminie, który w żadnym wypadku nie może być krótszy niż cztery tygodnie. W takim przypadku Komisja informuje uznaną organizację o okresowych karach pieniężnych oraz grzywnach, które mogą zostać nałożone z tytułu niezastosowania się do wniosku lub w przypadku nieuzasadnionych opóźnień w dostarczaniu informacji bądź przekazaniu Komisji informacji celowo nieprawdziwych, niepełnych lub wprowadzających w błąd.

*Artykuł 14***Rozprawa**

1. Na wniosek uznanej organizacji, do której skierowano pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, Komisja oferuje tej organizacji możliwość przedstawienia argumentów podczas rozprawy.
2. Komisja wezwie właściwe władze zainteresowanych państw członkowskich i może, z własnej inicjatywy lub na wniosek zainteresowanych państw członkowskich, zaprosić wszelkie inne podmioty mające uzasadniony interes w przedmiotowych naruszeniach, do wzięcia udziału w rozprawie. Komisja może zdecydować, że będzie ją wspierać Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego.
3. Osoby fizyczne lub prawne zaproszone do udziału w rozprawie uczestniczą w niej osobiście lub są reprezentowane przez swych prawnych lub upoważnionych przedstawicieli. Państwa członkowskie są reprezentowane przez urzędników danego państwa członkowskiego.
4. Rozprawy są niejawne. Każda osoba zaproszona do uczestnictwa może być przesłuchiwana oddzielnie lub w obecności innych osób zaproszonych do stawienia się, z uwzględnieniem uzasadnionego interesu uznanej organizacji oraz innych stron w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych i innych poufnych informacji.
5. Zeznania każdej wysłuchiwanej osoby są rejestrowane. Na żądanie zapis rozprawy udostępnia się osobom, które w niej uczestniczyły, i zainteresowanym państwom członkowskim.

*Artykuł 15***Okresowe kary pieniężne z tytułu braku współpracy**

1. Jeżeli Komisja zamierza przyjąć decyzję o nałożeniu okresowych kar pieniężnych, o których mowa w art. 7 ust. 1, na uznaną organizację, która nie podjęła lub z nieuzasadnionego powodu opóźniła podjęcie działań zapobiegawczych i naprawczych, o które wniosowała Komisja, uprzednio powiadamia ona o tym daną uznaną organizację na piśmie.
2. Powiadomienie przez Komisję zgodnie z ust. 1 zawiera odniesienie do szczegółowych działań zapobiegawczych i naprawczych, które nie zostały podjęte przez uznaną organizację, i dokumentacji dowodowej, a także informację o okresowych karach pieniężnych, których nałożenie na uznaną organizację Komisja w związku z tym obecnie rozważa.
3. Komisja ustala termin, w którym uznana organizacja może przedstawić Komisji na piśmie swoje uwagi. Komisja nie jest zobowiązana do uwzględniania pisemnych uwag otrzymanych po upływie tego terminu.

*Artykuł 16***Dostęp do akt**

1. Na wniosek uznanej organizacji, do której skierowano pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, Komisja umożliwia dostęp do akt zawierających dokumenty i inne dowody zebrane przez Komisję w sprawie domniemanego naruszenia.
2. Komisja ustala datę i wydaje stosowne uzgodnienia praktyczne dotyczące dostępu uznanej organizacji do akt, który może być udzielony wyłącznie w formie elektronicznej.
3. Na żądanie uznanej organizacji, której dotyczy postępowanie, Komisja udostępnia wykaz wszystkich dokumentów zawartych w aktach.
4. Uznana organizacja, której dotyczy postępowanie, ma prawo dostępu do dokumentów i informacji w nich zawartych. Przy udzielaniu takiego dostępu Komisja należyście bierze pod uwagę tajemnice handlowe, informacje poufne lub wewnętrzny charakter dokumentów wydanych przez Komisję lub Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego.
5. Do celów ust. 4 wewnętrzne dokumenty Komisji i Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego mogą obejmować:
 - a) dokumenty lub części dokumentów dotyczące wewnętrznych obrad Komisji i jej służb oraz Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego, w tym opinie i zalecenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego skierowane do Komisji;
 - b) dokumenty lub części dokumentów stanowiące część korespondencji pomiędzy Komisją i Europejską Agencją Bezpieczeństwa Morskiego lub między Komisją a państwami członkowskimi.

*Artykuł 17***Reprezentacja prawna**

Uznana organizacja ma prawo do reprezentacji prawnej na wszystkich etapach postępowania na mocy niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 18***Poufność, tajemnica zawodowa i prawo do zachowania milczenia**

1. Postępowanie na mocy niniejszego rozporządzenia przeprowadza się zgodnie z zasadami poufności i tajemnicy zawodowej.
2. Komisja, Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego i władze zainteresowanych państw członkowskich, a także ich urzędnicy, pracownicy i inne osoby pracujące pod ich nadzorem, nie mogą ujawniać informacji, które zostały uzyskane lub są wymieniane na podstawie niniejszego rozporządzenia, i które, z uwagi na swój charakter, są objęte obowiązkiem zachowania poufności zawodowej i tajemnicy zawodowej.
3. Każda uznana organizacja lub inne osoby przekazujące informacje lub uwagi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wyraźnie wskazują, z odpowiednim uzasadnieniem, materiał uznany za poufny oraz przedstawiają osobną wersję nieobjętą klauzulą poufności w terminie ustalonym przez Komisję.
4. Komisja może również wymagać od uznanych organizacji i innych zainteresowanych stron wskazania, które części sprawozdania, pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń lub decyzji wydanej przez Komisję zawierają — ich zdaniem — tajemnice handlowe.
5. W przypadku braku wskazania, o którym mowa w ust. 3 i 4, Komisja może uznać, że dane dokumenty lub uwagi nie zawierają poufnych informacji.
6. Nie naruszając przepisów art. 9 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, uznana organizacja ma prawo do zachowania milczenia w sytuacjach, w których byłaby zmuszona do udzielenia odpowiedzi mogących się wiązać z uznaniem przez nią zaistnienia naruszenia.

*Artykuł 19***Decyzja**

1. Decyzja o nałożeniu grzywnien, okresowych kar pieniężnych lub cofnięciu uznania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem jest oparta wyłącznie na podstawach, w odniesieniu do których uznana organizacja, której to dotyczy, miała możliwość przedstawić swoje uwagi.
2. W decyzji dotyczącej nałożenia grzywny lub okresowej kary pieniężnej oraz ustalania ich właściwej wysokości uwzględnia się zasady skuteczności, proporcjonalności oraz funkcji odstraszałej.
3. Przyjmując środki zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz podejmując decyzję o wadze odnośnych działań lub zaniechań oraz ich skutkach dla bezpieczeństwa i środowiska naturalnego, Komisja bierze pod uwagę już podjęte na podstawie tych samych faktów środki krajowe wobec danej uznanej organizacji, w szczególności w przypadkach gdy organizacja ta była już przedmiotem postępowania sądowego lub postępowania egzekucyjnego.
4. Działania i zaniechania uznanej organizacji, na których podstawie podjęto środki zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, nie mogą być przedmiotem innych środków. Te działania lub zaniechania mogą być jednakże brane pod uwagę w kolejnych decyzjach przyjmowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w celu dokonania oceny ich ponownego wystąpienia.
5. Decyzję o nałożeniu okresowych kar pieniężnych lub decyzję o nałożeniu grzywnien i okresowych kar pieniężnych Komisja przyjmuje zgodnie z procedurą mającą zastosowanie na mocy art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 391/2009.
6. Decyzję o cofnięciu uznania uznanej organizacji Komisja przyjmuje zgodnie z procedurą mającą zastosowanie na mocy art. 12 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 391/2009.

*Artykuł 20***Środki odwoławcze, powiadomienia i publikacja**

1. Komisja informuje uznaną organizację o przysługujących jej środkach odwoławczych.
2. Komisja powiadamia o swojej decyzji Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego i państwa członkowskie w celach informacyjnych.
3. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności ze względu na bezpieczeństwo lub ochronę środowiska, Komisja może podać swoją decyzję do publicznej wiadomości. Publikując szczegóły decyzji oraz informując państwa członkowskie, Komisja uwzględnia uzasadniony interes uznanej organizacji oraz innych osób.

*Artykuł 21***Egzekucja grzywien i kar pieniężnych**

Komisja przystępuje do egzekucji grzywien i kar pieniężnych poprzez ustanowienie nakazu egzekucyjnego oraz wydanie noty debetowej skierowanej do uznanej organizacji, zgodnie z przepisami art. 78–80 i 83 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ oraz art. 80–92 Rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽²⁾.

*Artykuł 22***Terminy przedawnienia dotyczące nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych**

1. Prawo Komisji do nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych na uznaną organizację zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wygasa po upływie pięciu lat od dnia, w którym doszło do popełnienia przez uznaną organizację działania lub zaniechania, które doprowadziło do naruszenia stwierdzonego zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia. Jednakże w przypadku ciągłych lub powtarzających się działań lub zaniechań, które doprowadzają do naruszenia, bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia zaprzestania działania lub zaniechania.

Prawo Komisji do nałożenia okresowych kar pieniężnych na uznaną organizację zgodnie z art. 15 niniejszego rozporządzenia wygasa po trzech latach od dnia, w którym doszło do popełnienia przez uznaną organizację działania lub zaniechania, w odniesieniu do których Komisja zwróciła się o podjęcie odpowiednich działań zapobiegawczych i naprawczych.

2. Wszelkie działania, podejmowane przez Komisję lub Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego w celu dokonania oceny lub postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w odniesieniu do działania lub zaniechania ze strony uznanej organizacji, przerywają dany termin przedawnienia określony w ust. 1. Przerwanie biegu przedawnienia następuje ze skutkiem od dnia powiadomienia uznanej organizacji o podjętym działaniu Komisji.

3. Każde przerwanie biegu powoduje, że termin przedawnienia zaczyna biec od nowa. Termin przedawnienia nie może jednak przekraczać dwukrotności początkowego terminu przedawnienia, z wyjątkiem przypadku, gdy bieg przedawnienia został zawieszony zgodnie z ust. 4.

4. Bieg przedawnienia dotyczącego nałożenia okresowych kar pieniężnych zostaje zawieszony na okres, w którym decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

*Artykuł 23***Terminy przedawnienia dotyczące ściągania grzywien i okresowych kar pieniężnych**

1. Prawo do wszczęcia procedury egzekucji grzywien i okresowych kar pieniężnych wygasa po upływie roku od czasu uprawomocnienia się decyzji podjętej na podstawie art. 19.

2. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w ust. 1, zostaje przerwany przez podjęcie przez Komisję lub państwo członkowskie działające na wniosek Komisji jakiegokolwiek działania w celu wyegzekwowania zapłacenia grzywien lub okresowych kar pieniężnych.

3. Każde przerwanie biegu powoduje, że termin przedawnienia zaczyna biec od nowa.

4. Okresy przedawnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, zostają zawieszane:

a) do upływu terminu przyznanego na zapłatę;

b) na czas zawieszenia egzekucji płatności na podstawie postanowienia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1.

*Artykuł 24***Stosowanie terminów**

1. Terminy określone w niniejszym rozporządzeniu biegną od dnia następującego po otrzymaniu lub osobistym dostarczeniu powiadomienia Komisji.
2. W przypadku korespondencji kierowanej do Komisji odnośny termin uważa się za spełniony, jeżeli została ona wysłana przesyłką poleconą przed upływem tego terminu.
3. Ustalając terminy, Komisja uwzględnia zarówno prawa do rzetelnego procesu sądowego, jak i konkretne okoliczności każdej procedury podejmowania decyzji na podstawie niniejszego rozporządzenia.
4. W stosownych przypadkach i na uzasadniony wniosek złożony przed upływem pierwotnie wyznaczonego terminu, terminy mogą zostać przedłużone.

*Artykuł 25***Współpraca z właściwymi organami krajowymi**

Informacje przekazane przez właściwe organy krajowe w odpowiedzi na żądanie Komisji są wykorzystywane przez Komisję jedynie w następujących celach:

- a) do wykonania zadań powierzonych jej w celu udzielania uznanym organizacjom uznania oraz sprawowania nad nimi nadzoru na mocy rozporządzenia (WE) nr 391/2009;
- b) jako dowody na potrzeby procesu decyzyjnego na mocy niniejszego rozporządzenia, nie naruszając przepisów jego art. 16 i 18.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 26***Stosowanie**

Wydarzenia, które nastąpiły przed datą wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 391/2009, nie skutkują podjęciem jakichkolwiek środków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

*Artykuł 27***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Dane w pierwszej kolumnie poniższej tabeli odnoszą się do stosownych przepisów rozporządzenia (WE) nr 391/2009 i załącznika I do tego rozporządzenia, w którym do celów niniejszego rozporządzenia zostały utworzone grupy kryteriów i obowiązków, z których każde daje początek jednemu naruszeniu. W przypadku zobowiązań określonych w tekście rozporządzenia (WE) nr 391/2009 zapis w pierwszej kolumnie odnosi się do odpowiedniego artykułu i ustępu. W przypadku kryteriów wymienionych w załączniku I do wspomnianego rozporządzenia pierwsza kolumna odnosi się do odpowiedniej części, kryterium, podkryterium i punktu.

Kolumna druga zawiera ogólny opis każdej grupy wyłącznie w celu ułatwienia identyfikacji.

Przepisy rozporządzenia (WE) nr 391/2009	Zakres tematyczny odpowiednich grup
Art. 8 ust. 4	Ujawnienie wyników przeglądu systemu zarządzania jakością
Art. 9 ust. 1 i kryterium B.4	Dostęp do informacji i dokumentów statku
Art. 9 ust. 2	Dostęp do statków
Art. 10 ust. 1 część pierwsza	Konsultacje pod kątem równoważności i harmonizacji przepisów i procedur oraz wspólnych interpretacji konwencji międzynarodowych
Art. 10 ust. 1 część druga	Wzajemne uznawanie
Art. 10 ust. 3	Współpraca z administracją kontroli państwa portu
Art. 10 ust. 4	Informacje dla Komisji, państw członkowskich i innych zainteresowanych stron w odniesieniu do, między innymi, sklasyfikowanej floty, przeniesień, zmian, zawiesznień i cofnięć klasy
Art. 10 ust. 5	Możliwości państwa bandery w zakresie zapewnienia doradztwa odnośnie do potrzeby pełnej inspekcji statków podlegających obniżeniu klasy lub zmianie klasy przed wystawieniem przez organizację świadectw statutowych
Art. 10 ust. 6	Wymagania w przypadkach przeniesienia klasy
Art. 11 ust. 1, 2, 3 i 5	Podejmowanie wszelkich niezbędnych środków w celu ustanowienia, utrzymania i zapewnienia skutecznego funkcjonowania niezależnej jednostki oceny jakości i certyfikacji, zgodnie z wymaganiami rozporządzenia
Kryterium A.1	Osobowość prawna i wymagania dotyczące audytu
Kryterium A.2	Udokumentowane należyte doświadczenie w ocenie projektu i budowy statków handlowych
Kryteria A.3, B.1 i B.7 lit. g)	Wystarczająca i odpowiednia kadra pracownicza, światowy zasięg usług, wyłączność inspektorów
Kryteria A.4 oraz B.7 lit. a)	Ustanowienie i utrzymywanie zestawu kompleksowych przepisów klasy i procedur
Kryterium A.5	Rejestr statków
Kryterium A.6	Niezależność, bezstronność i konflikt interesów
Kryteria A.7, B.7 lit. c) część pierwsza oraz B.7 lit. k)	Wymagania odnośnie do działań statutowych z wyjątkiem Międzynarodowego Kodeksu Zarządzania Bezpieczeństwem (ISM)
Kryterium B.2	Kodeks etyczny
Kryterium B.3	Poufność informacji wymaganych przez administrację

Przepisy rozporządzenia (WE) nr 391/2009	Zakres tematyczny odpowiednich grup
Kryterium B.5	Prawa własności intelektualnej stoczni, dostawców wyposażenia i właścicieli statków
Kryteria B.6, B.7 lit. b) część druga, B.7 lit. c) część druga, B.7 lit. i) oraz B.8	System zarządzania jakością włącznie z dokumentacją
Kryterium B.7 lit. b) część pierwsza	Stosowanie przepisów klasy i procedur
Kryterium B.7 lit. d)	Zakresy odpowiedzialności, uprawnień i wzajemnych powiązań personelu
Kryterium B.7 lit. e)	Działania w warunkach kontrolowanych
Kryterium B.7 lit. f)	Nadzór nad pracą wykonywaną przez inspektorów i innych pracowników
Kryterium B.7 lit. h)	System szkolenia i kwalifikacji inspektorów
Kryterium B.7 lit. j)	Kompleksowy system audytu wewnętrznego we wszystkich placówkach
Kryterium B.7 lit. l)	Odpowiedzialność i kontrola nad biurami regionalnymi i inspektorami
Kryterium B.9	Bezpośrednia wiedza i zdolność oceny
Kryterium B.10	Międzynarodowy Kodeks Zarządzania Bezpieczeństwem (ISM)
Kryterium B.11	Udział zainteresowanych stron w opracowywaniu przepisów i procedur